

ÚRSKURÐUR ÁFRÝJUNARNEFNDAR NEYTENDAMÁLA

MÁL NR. 9/2008

Kæra Celsus ehf. hf. á ákvörðun Neytendastofu í máli nr. [26/2008](#).

1. Þann 18. desember 2008 er tekið fyrir málið nr. 9/2008: Kæra Celsus ehf. á ákvörðun Neytendastofu 22. ágúst sama árs. Í málinu úrskurða Ása Ólafsdóttir, Egill Heiðar Gíslason og Eyvindur G. Gunnarsson.
2. Með kæru, dags. 18. september 2008, hefur kærandi kært til áfrýjunarnefndar neytendamála ákvörðun Neytendastofu, í málinu nr. 26/2008, um að Celsus ehf. hafi brotið gegn ákvæðum 6. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins með fullyrðingu í auglýsingum um að Proderm sólarvörn veiti sex klukkustunda vörn, óháð svita, sandi, sjó, leik og handklæðapurrkun.
3. Kæruheimild er í 2. mgr. 4. gr. laga nr. 62/2005 um Neytendastofu og talsmann neytenda, sbr. 4. mgr. 4. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og markaðssetningu.

MÁLAVEXTIR

4. Með bréfi til Neytendastofu, dags. 21. febrúar 2008, óskaði fyrirtækið Beiersdorf ehf. eftir athugun Neytendastofu á meintum villandi fullyrðingum í auglýsingum Celsus ehf. á sólarvörn sænska framleiðandans Proderm, sem kærandi flytur inn og selur hér á landi. Bæði kærandi og Beiersdorf ehf. flytja inn og selja sólarvörn og sólarkrem hér á landi.
5. Kvörtun Beiersdorf ehf. laut að tveimur nánar tilgreindum atriðum, en við málsmeðferð Neytendastofu var fallið frá öðru þessara atriða. Stóð ágreiningur aðila fyrir Neytendastofu einvörðungu því um réttmæti þeirra fullyrðinga sem birst höfðu í auglýsingum og öðru kynningarefni að Proderm sólarvörn fæli í sér sex klukkustunda sólarvörn óháð svita, sandi sjó, leik og handklæðapurrkun. Var á því byggt að um ósannaðar fullyrðingar væri að ræða í skilningi 6. gr. laga nr. 57/2005, sbr. 5. gr. sömu laga, en fullyrðingin gæti á engan hátt staðist þar sem virkni sólarvarnar miðaðist í öllum tilvikum við þrjá þætti, í fyrsta lagi húðgerð einstaklinga, í öðru lagi stuðli sólarvarnar og í þriðja lagi styrkleika sólargeisla. Að auki færi endingartími sólarvarnar eftir því hversu oft farið væri í vatn og eftir því hvort handklæði væri notuð til þurrkunar. Þótt rannsóknir hefðu sýnt fram á að í einhverjum tilvika kynni sólarvörnin að duga í sex klukkutíma, hvíldi það á kæranda að sýna fram á að það ætti undantekningarlaust við. Því væri það villandi og beinlínis hættulegt að halda því fram að varan veitti sex tíma sólarvörn líkt og haldið væri fram í auglýsingum kæranda. Var í því sambandi byggt á að í tilmælum framkvæmdastjórnar ESB um fullyrðingar um virkni sólarvarnar, væri lögð á það rík áhersla að það sé grundvallaratriði að sólarvörn væri ítrekað borin á húð með ákveðnu millibili, en sú

tímalengd færi eftir aðstæðum hverju sinni. Þá væri mælt til þess í fyrrgreindum reglum að ekki væri fullyrt í auglýsingum á sólarvörn að hún feli í sér sólarvörn allan daginn eða að ekki þurfi að bera vörnina ítrekað á.

6. Þessum fullyrðingum Beiersdorf ehf. var mótmælt af hálfu kæranda og vísað til niðurstaðna fjögurra rannsókna sem fram höfðu farið á framleiðsluvöru kæranda, þar sem mæld var m.a. virkni sólarvarnar eftir böð og þurrkun. Byggði kærandi á því að fyrrgreindar rannsóknir sýndu fram á að sólarvörn kæranda þyldi sex klukkustundir, svita, sand og sjó. Fullyrðingar kæranda væru því byggðar á vísindalegum rannsóknum, en til þeirra var vísað í fylgiskjölum sem fylgdu erindi kæranda og sem farið var með sem trúnaðarmál. Þá var áréttað að fyrrgreind tilmæli Evrópusambandsins, „Commission Recommendation on the Efficacy of Sunscreen Products and the Claims made in relation thereto, 2006/647/EC“, hefðu ekki leitt til neinna breytinga á íslenskum lögum eða reglugerðum. Jafnframt byggði kærandi á því að hann hefði ekki fullyrt í auglýsingum sínum að eftir sex klukkutíma héldist sólarvörnin í sama styrkleika og þegar hún væri borin á upphaflega auk þess sem hann hefði ekki fullyrt að æskilegur styrkleiki varnarinnar héldist endalaust. Þá vísuðu fullyrðingar um að ekki þyrft að bera sólarvörnina aftur á eftir að búið væri að vera í sjó eða sundlaug til vatnsheldni hennar en ekki til endingartíma sólarvarnarinnar. Í því sambandi vísaði kærandi til rannsóknar sem sýndi að fram á að eftir níu böð, hvert í 20 mínútur, og handklæðapurrkanir gæfi sólarvörnin enn um 43% vörn, sem væri meira en almennt væri áskilið í viðmiðum Evrópusamtaka snyrtivöruframleiðenda.

ÁKVÖRÐUN NEYTENDASTOFU

7. Í ákvörðun Neytendastofu nr. 26/2008 var á því byggt að tilmæli skv. 2. tölulið 1. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES nefndarinnar nr. 110/2007 frá 28. september 2007, hefðu verið birt í EES-viðbæti við stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9/25 frá 21. febrúar 2008, og yrðu þau tekin upp í XVI. kafla II. viðauka við EES samninginn, þótt þau hefðu enn sem komið er ekki verið tekin upp í íslenska þýðingu EES samningsins. Þá hefðu þau ekki verið innleidd í íslensk lög eða reglugerðir. Þrátt fyrir að tilmælin hafi ekki verið innleidd í íslenskan rétt og væru því ekki bindandi taldi Neytendastofa að ekki yrði litið fram hjá þeim við úrlausn málsins, vegna þjóðrættarlegrar skuldbindinga Íslands við Evrópusambandið og EES, og væri litið svo á að þau kæmi til fyllingar almennu ákvæði 6. gr. laga nr. 57/2005.
8. Í auglýsingum kæranda segði um Proderm sólarvörn að hún veitti öryggi í allt að sex klukkustundir þrátt fyrir svita húðarinnar, sjó, sundlaug, sand, leik og handklæðapurrkun. Á heimasíðu framleiðanda Proderm, segði ennfremur að Proderm sólarvörn entist „*Upp til 6 timmar, trots att du svettas, badar och torkar dig*“, auk þess sem fram kæmi á umbúðum sólarvarnarinnar „*upp till 6 timmars skydd*“, „*klaras både bad och handdukstorkning*“ og „*applicera minst var 6:e timme.*“ Þá kæmi fram á umbúðum vörunnar að bera þurfi vörnina á aftur á a.m.k. sex klukkustunda fresti og lögð áhersla á það með undirstrikun. Að teknu tilliti til tilmæla Evrópusambandsins og þeirrar hættu sem sólargeislar geta valdið einstaklingum, geri þeir ekki viðeigandi varúðarráðstafanir t.d. með sólarvörn, væri nauðsynlegt að

auglýsendur gættu fyllstu varúðar þegar sólarvörn er auglýst eða kynnt. Rannsóknir hefðu sýnt að mikilvægt væri að vera ekki með óvarða húð í sólargeislum, þar sem það yki líkur á sortuæxli í húð til muna. Væri því mælt með því að þess væri gætt að bera sólarvörn endurtekið á húð að ákveðnum tíma liðnum sem og eftir sund eða önnur böð. Auglýsendur sólarvarna yrðu því að gæta þess að neytendur öðluðust ekki falskt öryggi við notkun vörunnar. Hins vegar væri einnig mikilvægt fyrir auglýsendur að hafa tækifæri til að kynna vöru sína og þá eiginleika sem hún sannanlega byggi yfir. Við meðferð málsins hefði kærandi lagt fram rannsóknir á Proderm sólarvörn sem m.a. sýndu fram á að sólarvörnin hafi enn haldið yfir 43% vörn eftir níu 20 mínútna böð og handklæðapurrkun þess á milli. Neytendastofa teldi rannsóknirnar mjög trúverðugar og því engum vafa undirorpið að varan væri vatnspolin og héldi einnig vörn, þrátt fyrir handklæðapurrkun. Í rannsóknunum virtist þó ekki vera tekið tillit til svita, sands og leiks þrátt fyrir að í fyrrgreindum tilmælum Evrópusambandsins væri kveðið á um að upplýsa skuli neytendur um nauðsyn þess að bera vörn endurtekið á eftir svita, sund og handklæðapurrkun. Þá væri að mati Neytendastofa að finna fyllri fyrirvara á heimasíðu framleiðanda og á umbúðum vörunnar en í umræddum auglýsingum og heimasíðu kæranda.

9. Það var því niðurstaða Neytendastofu að neytendum í auglýsingum sem og á heimasíðu kæranda væri ekki gerð nægileg grein fyrir því hvaða þættir geti haft áhrif á virkni sólarvarnarinnar. Þá kemur fram í gögnum kæranda að fullyrðing um sex klukkustunda virkni feli ekki í sér fullyrðingu um að sami varnarstuðull haldist í sex klukkustundir. Þrátt fyrir að ekki sé í auglýsingunum fullyrt að sólarvörnin haldi fullum varnarstyrk í sex klukkustundir taldi Neytendastofa fullyrðinguna vísa til þess að einstaklingur sem borið hafi á sig sólarvörn geti áhyggjulaus synt og leikið sér í sex klukkustundir án þess að bera aftur á sig sólarvörnina, fyrr en að þeim tíma liðnum. Vegna þessa teldi Neytendastofa fullyrðingar Celsus mjög varasamar þar sem þær gætu haft í för með sér alvarleg skaðleg áhrif á húð einstaklings sem tæki fullyrðingunum bókstaflega. Væru þær ekki síður vafasamar þegar litið væri til þess að sólarvarnir frá Proderm væru m.a. markaðssettar til notkunar fyrir börn. Var það því niðurstaða Neytendastofu, að teknu tilliti til tilmæla Evrópusambandsins og ákvæða 6. gr. laga nr. 57/2005, að fullyrðing Celsus um að Proderm sólarvörn veiti sex klukkustunda vörn þrátt fyrir svita, sand, sjó, leik og handklæðapurrk væri villandi í skilningi ákvæðisins.

RÖKSTUÐNINGUR KÆRANDA OG ATHUGASEMDIR NEYTENDASTOFU

10. Í kæru, dags. 18. september 2008 og bréfi, dags. 22. september 2008, kemur fram að kærð væri ákvörðun Neytendastofu nr. 26/2008. Proderm hefði verið sett á markað í Svíþjóð árið 1992 og hafi sala þess hér á landi hafist á árinu 1996. Framleiðsla Proderm væri vernduð með einkaleyfi og væri framleidd í tveimur vörulínum. Þar sem allar Proderm vörulínurnar væru grundvallaðar á sérstökum húðvarnareiginleikum mætti yfirfæra niðurstöður rannsókna varðandi eina tiltekna vöru yfir á aðrar vörur Proderm. Sérstaða vörunnar sem sólarvarnar og húðvarnarefnist fælist í sérstökum eiginleikum, Proderm Technology®, sem fælust í myndun hálfgegndræprar himnu, samsettri bæði af fituleysanlegum og vatnsleysanlegum þáttum, sem næðu að komast dýpra inn í

lög húðarinnar en áður hefði þekkt með hefðbundin sólararkrem. Þá byggji sólarvörnin yfir einstæðum varnareiginleikum gegn ytri skaðlegum efnum, núningi og jafnvel vörn gegn óblönduðum sterkum sýrum.

11. Það væri samdóma álit tveggja íslenskra sérfræðinga í læknisfræðum, annars í heimilislækningum og hins í húðlækningum, að öryggi neytenda sem notuðu sólarvörnina, óháð aldri, fælist í því að eftir eina umferð með sólarvörninni viðhéldi hún fullum styrk uppgefinnar sólarvarvarnar eftir sex klukkustundir, þótt réttar væri að taka fram að hún héldi fullum styrk uppgefinnar sólarvarnar (SPF styrks) eftir átta klukkustundir eins og vísindarannsóknir á vörunni sýndu glögglega fram á. Í fyrrgreindum rannsóknum kæmi fram að sólarvörnin héldi sólarvarnarstuðli í allt að átta klukkustundir eftir að vörnin hefði verið borin á einu sinni, og því hefði kærandi auglýst og kynnt vöruna á þeim grundvelli að sólarvörnin héldi í sex klukkustundir. Til viðbótar hefðu verið gerðar rannsóknir á vatnsvarnareiginleikum sólarvarnarinnar, sem fælust í því að þátttakendur í rannsóknum voru látnir bera á sig sólarvörnina og fara nokkrum sinnum í bað í 20 mínútur í senn. Niðurstöður þeirrar rannsóknar sýndu fram á að Proderm uppfyllti kröfur um góða vatnsvörn (Water Resistant) og af því leiddi að varan viðhéldi uppgefnum sólarvarnarstuðli. Proderm skæri sig því úr hópi annarra sólarvarna vegna fyrrgreindra sérstæðu húðvarnareiginleika sem aðrar sólarvarnir byggju ekki yfir, líkt og samanburðarrannsóknir, sem fylgdu erindinu sýndu fram á.
12. Þá væri það rangt sem fram kæmi í niðurstöðu Neytendastofu að í rannsóknum virtist ekki hafa verið tekið tillit til svita, sands og leiks, því eins og fram kæmi í einkaleyfi fyrir Proderm, veitti það vernd gegn svita, ætandi efnum eins og óblönduðum sterkum sýrum og bösum, lífrænum sem ólífrænum efnum, auk varnar gegn öðrum ytri áhrifum eins og núningi. Að auki styddu niðurstöður rannsókna þá fullyrðingu að Proderm sólarvörnin veitt góða vörn gegn svita, sandi og leik. Jafnframt væri þeirri niðurstöðu Neytendastofu mótmælt að fullyrðing kæranda um sex klukkustunda virkni fæli ekki í sér fullyrðingu um að sami varnarstuðull héldist í sex klukkustundir. Í fyrsta lagi væri fullyrnt í auglýsingum kæranda að uppgefinn sólarvarnarstuðull (SPF) héldist með fullum uppgefnum varnarstyrk í sex klukkustundir, eins og gögn málsins sýndu fram á. Í öðru lagi styddu framlagðar rannsóknir einnig mjög gott vatnsvarnargildi Proderm vörunnar. Í þriðja lagi væri augljóslega ruglað saman SPF og WRR gildum, en WRR gildi væru ekki jafngildi sólarvarvarnarstuðuls á sólarvörnum. Mætti jafnvel skýra fyrrgreinda niðurstöðu Neytendastofu þannig að mikla sérkunnáttu þyrfti til skilnings niðurstaðna í framlögðum rannsóknum og að stofnunin hefði ekki búið yfir þeirri sérþekkingu við afgreiðslu málsins.
13. Auk þess gerði kærandi athugasemd við þá fullyrðingu Neytendastofu að í auglýsingum kæranda og á heimasíðu væri neytendum ekki gerð nægileg grein fyrir því hvaða þættir geti haft áhrif á virkni sólarvarnarinnar. Það væri ekki rétt, þar sem það fari í öllum tilvikum eftir húðgerð viðkomandi og styrk sólar hvaða sólarvarnarstuðul (SPF) skyldi velja. Kærandi hafi ætíð gætt þess návæmlega í í birtum auglýsingum að fullyrðingar væru í fullu samræmi við niðurstöður rannsókna, upplýsingar framleiðanda á heimasíðu og í samræmi við upplýsingar á umbúðum vörunnar, þar sem m.a. komi fram að bera skuli sólarvörn á ekki sjaldnar en á sex tíma fresti.

14. Með bréfi, dags. 25. september 2008, óskaði áfrýjunarnefnd neytendamála eftir afstöðu Neytendastofu til kærunnar. Greinargerð Neytendastofu barst nefndinni 14. október 2008. Í greinargerðinni er þess krafist að niðurstaða stofnunarinnar nr. 26/2008 verði staðfest með vísan til forsendna hennar. Í greinargerð Neytendastofu kemur fram að í ákvörðuninni hafi verið talið að auglýsingar kæranda brytu í bága við 6. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, þar sem sú fullyrðing kæmi fram að Proderm sólarvörn veitti sex klukkustunda vörn, óháð svita, sandi, sjó, leik og handklæðapurrkun. Telur Neytendastofa það engum vafa undirorpið að niðurstöður rannsókna á Proderm séu trúverðugar, þar sem varan sé vatnspolin og hafi háan sólarvarnarstuðul. Þrátt fyrir það teldi Neytendastofa að í þeim fælist ekki að sólarvörnin veitti öllum sóldýrkendum sex klukkustunda vörn óháð svita, sandi, sjó, leik og handklæðapurrkun.
15. Tekið var fram að í bréfi kæranda til Neytendastofu frá því í júní 2008 hafi komið fram eftirfarandi: „Umbjóðandi minn hefur ekki fullyrt í auglýsingum sínum að eftir sex klukkutíma haldist sólarvörnin í sama styrkleika og hún er þegar hún er borin á. Hann hefur ekki fullyrt að æskilegur styrkleiki sólarvarnar haldist endalaust. Fullyrðingin um að ekki þurfi að bera sólarvörnina aftur á eftir að búíð er að vera í sjó eða sundlaug vísar til vatnsheldni hennar en ekki til endingartíma sólarvarnarinnar.“ Taldi Neytendastofa að fyrrgreind fullyrðing kæranda vísaði ekki annað hvort til þess að átt væri við að varan væri vatnspolin eða héldi góðri vörn, heldur til hvoru tveggja. Því væri fullyrðingin of víðtæk og skilyrðislaus í fyrrgreindum skilningi. Þar sem húðgerðir einstaklinga eru mismunandi og þar sem sólargeislar eru missterkir, gæti einstaklingur með viðkvæma húð, þar sem sterkra sólargeisla gætir tæpast borið á sig Proderm sólarvörn af minnsta styrkleika og legið í sólbaði í sex klukkustundir samfleytt án þess að skaði hlytist af. Þannig gætu fullyrðingar kæranda tæpast átt við í slíku tilviki og jafnvel talist skaðleg. Ekki þurfi sérfræðipækkingu til þess að komast að þeirri niðurstöðu.
16. Með bréfi, dags. 20. október 2008, var kæranda gefinn kostur á að gera athugasemdir við umsögn Neytendastofu. Athugasemdir kæranda bárust með bréfi, dags. 31. sama mánaðar. Í bréfi kæranda er mótmælt fyrrgreindum sjónarmiðum Neytendastofu og ítrekuð sjónarmið um heldni sólarvarnarstuðuls Proderm sólarvarnarinnar og niðurstöður rannsókna á vatnsvarnareiginleikum Proderm, en á því er byggt að Neytendastofa hafi í engu svarað þeim upplýsingum og rökstuðningi sem þar kæmi fram. Ítrekað var að kærandi hefði með fullyrðingum sínum fullyrt annars vegar að varan viðhéldi uppgefnum sólarvarnarstuðli í uppgefnum tíma og hins vegar að varan uppfyllti þær kröfur að hafa mjög góða vatnsvörn og jafnframt að varan viðhéldi uppgefnum sólarvarnarstuðli, en hvorutveggja styddist við framlagðar og viðurkenndar rannsóknir á efninu, en um þetta gætti misskilnings hjá Neytendastofu. Þá væri mótmælt þeirri niðurstöðu Neytendastofu að hinar umdeildu fullyrðingar kæranda brytu gegn 6. gr. laga nr. 57/2005, enda skorti rökstuðning fyrir þeirri niðurstöðu Neytendastofu. Alvarlegar athugasemdir væru jafnframt gerðar við framsetningu rökstuðnings Neytendastofu, þar sem hann hæfði ekki opinberri stofnun sem færi með úrskurðarvald í málefnum fyrirtækja sem lúta að verulegum hagsmunum þeirra. Algerlega óviðunandi væri að draga inn í málið villandi getgátur um hugsanlega notkun neytanda á sólarvörn með lægsta SPF stuðli á viðkvæma húð í sterkri sól.

17. Í auglýsingum kæranda væri að finna leiðbeiningar um notkun Proderm sólarvarnar, m.a. um hvaða sólarvarnarstuðull hæfir hvaða húðgerð, en um það hafi ekki verið deilt í málinu. Þær fullyrðingar sem settar hafi verið fram í auglýsingum kæranda hafi þar að auki stuðst við rannsóknir sem lagðar hefðu verið fram. Þá væru upplýsingar á heimsíðu kæranda á íslensku um sólarvörnina, en slíkar upplýsingar væri ekki að finna á heimasíðum keppinauta kæranda. Af þessu, auk þess að fullyrðingar kæranda séu staðfestar af viðurkenndum rannsóknum, leiði að fullyrðingar kæranda fái staðist og brjóti ekki í bága við lög nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins.
18. Með bréfi dags. 17. nóvember 2008 var Beiersdorf ehf. kynnt kæruefnið og óskað eftir afstöðu félagsins til þess. Var því svarað með bréfi dags. 21. nóvember 2008 þar sem írekaðar voru fyrri kröfur og sjónarmið sem fram komu við málsmeðferð Neytendastofu.

NIÐURSTAÐA

19. Hinn 22. maí síðastliðinn tóku gildi lög nr. 50/2008 um breytingu á lögum um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, nr. 57/2005, með síðari breytingum. Með þeim lögum voru gerðar breytingar á lögnum, þar á meðal 5. og 6. gr. laganna, sem m.a. er deilt um í þessu máli. Ekki er í hinum nýju lögum að finna nein ákvæði um lagaskil, þ.e. ákvæði sem leysa úr því hvernig fara skuli með atvik sem stofnast í tíð eldri laga en hefur ekki verið leyst úr við gildistöku nýrra laga. Í ljósi þess að auglýsingar þess máls, sem er nú til úrlausnar áfrýjunarnefndarinnar, birtust áður en hin nýju lög gengu í gildi verður ekki byggt á hinum nýju lögum, heldur miðað við lögin eins og þau voru þegar til lögskiptanna var stofnað.
20. Í 6. gr. laga nr. 57/2005 eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, eins og greinin hljóðaði þegar auglýsingar kæranda birtust, kom fram að óheimilt væri að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum eða með öðrum hætti eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum sem sama marki væru brenndar, enda væru upplýsingar þessar og viðskiptaaðferðir fallnar til að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars þess sem haft væri á boðstólum í atvinnustarfsemi sem lög þessi taka til.
21. Verður því að taka afstöðu til þess hvort yfirlýsingar þær sem um er deilt hafi verið rangar, ófullnægjandi eða villandi í skilningi 1. mgr. 6. gr. laga nr. 57/2005. Við mat þess verður miðað við hvort fullyrðingar þær sem um er deilt styðjist við framlögð gögn eða aðrar upplýsingar. Að auki er litið til þess samhengis sem slíkar fullyrðingar birtast og mat lagt á þær miðað við almennan skilning þeirra neytenda sem slíkum fullyrðingum og auglýsingum er beint að.
22. Af hálfu kæranda er á því byggt að fullyrðingar hans í auglýsingum þar sem fram komi „Vörnin þolir í 6 klst. svita, sand og sjó“ vísi til þess annars vegar að uppgefnum sólarvarnarstuðli sé að fullu viðhaldið í sex klukkustundir eftir að Proderm sólarvörn hefur verið borin á og hins vegar að varan uppfylli kröfur sem góð vatnsvörn. Eru fyrrgreindar fullyrðingar, hvor um sig, studdar vísindalegum rannsóknum sem sýndu fram á hvorutveggja og sem fylgdu gögnum málsins. Að áliti áfrýjunarnefndar neytendamála verður þó ekki fram hjá því litið að afdráttarlaus framsetning þessara rannsóknarniðurstaðna í auglýsingum, þegar svo má skilja að sólarvörnin veiti fulla vörn

fyrir geislum sólarinnar, óháð því hvort hún sé borin á aftur og óháð svita, sandi og böðum, geti hins vegar verið villandi í skilningi ákvæðisins. Í ljósi skaðlegra eiginleika sólargeisla er sérstök ástæða til þess að gera þær kröfur til auglýsenda sem auglýsa á þeim markaði sem mál þetta tekur til, að gætt sé nákvæmni í framsetningu fullyrðinga þannig að ekki sé hætt á því að almennur neytandi geti misskilið þær fullyrðingar sem fram koma um þá vernd sem varan veitir fyrir geislum sólar. Vegna þessa og með því að fyrrgreindar fullyrðingarnar voru til þess fallnar að hafa áhrif á eftirspurn á sólarvörn verður að líta svo á að auglýsingar þar sem henni var haldið á lofti hafi verið andstæðar 1. mgr. 6. gr. laga nr. 57/2005.

23. Samkvæmt framansögðu ber að staðfesta hina kærðu ákvörðun, með fyrrgreindum athugasemdum.

ÚRSKURÐARORÐ:

Hin kærða ákvörðun er staðfest.

Ása Ólafsdóttir

Egill Heiðar Gíslason

Eyvindur G. Gunnarsson